

hed ledede. Der er, som det ærede Medlem gjorde opmærksom paa, kun eet Punkt, hvor man ikke har fulgt Kommissionens Forslag, nemlig for saa vidt angaar det tekniske Tilsyn. Det ærede Medlem mente ikke, at de nye Jernbaner vilde give de to Kommissarier saa meget Arbejde, at de ikke ogsaa tillige kunde have faaet Tid til at varetage Tilsynet med de private Baner. Det kan man jo altid disputere om, selvfølgelig er det ret umuligt paa Forhaand at afgøre, hvor meget Arbejde der vil kræves af Kommissarierne ved Anlæg, Ekspropriations- og Besigtigelsesforretninger ved de private Jernbaneanlæg og Statsbaneanlæg, Kommissarierne have under sig. Jeg har inden Lovforslagets Udarbejdelse ladet foretage en Beregning over, hvor mange Timer man maatte regne med, at der krævedes af Arbejde af Kommissarierne ved selve Besigtigelses- og Ekspropriationsforretningerne pr. Kilometer Jernbane, og da man jo maa regne med, at der er en Tid, i hvilken den paa-gældende ikke kan være ude paa Besigtigelse, foruden at der imellem Besigtigelses- og Ekspropriationsforretningerne altid skal udføres et ikke ringe kontormæssigt Arbejde, kom jeg til det Resultat, at det ikke vilde være forsvarligt, om man f. Eks. paalagde een Kommissarius at have alle Anlægene under sig — man kunde jo tænke sig den Ordning, at een havde alle Anlægene og en anden alt Tilsynet. Jeg kunde imidlertid ikke foreslaa, at der f. Eks. kun skulde være een Kommissarius, der havde alt det med Anlægene forbundne Arbejde. Jeg tror, at det i nogen Grad maa indrømmes, at den Mand, der sidder inde med Betingelserne for at staa i Spidsen for de meget vigtige Forretninger, der skulle udføres af Besigtigelses- og Ekspropriationskommissionen, maaske ikke altid samtidig sidder inde med Betingelserne for at kunne føre det Tilsyn med Privatbanernes Drift, der i meget høj Grad ogsaa bestaar deri at kunne tilvejebringe det nødvendige Samarbejde mellem Ministeriet og de private Selskaber, saaledes at man baade kan imødekomme Selskaberne, men paa den anden Side ogsaa faa varetaget de Interesser, der fra Statens Side bør varetages med Hensyn til Kommissarierne.

Sluttelig skal jeg bekræfte, at det ærede 6te kongevalgte Medlem (H. N. Hansen) har forstaaet § 4 rigtigt, at hvis Lovforslaget maatte blive vedtaget, vil der være at udnævne en Kommissarius for Øerne, der faar samtlige de i denne Lov

nævnte Forretninger for Jernbaneanlægenes Vedkommende, medens Tilsynet med de private Selskaber straks gaar ind under Ministeriet, at det for det jydsk Kommissariats Vedkommende har sit Forblivende ved den nuværende Kommissarius og indtil 1910 ved de nuværende Kommissarier, men at derefter vil ogsaa for Jyllands Vedkommende Forholdet være at ordne i Overensstemmelse med de i Lovforslaget foreslaaede Bestemmelser.

Breinholt: Som Medlem af det Udvalg, der tidligere beskæftigede sig med Kommissariatssagen, og ligeledes som Medlem af den store Jernbanekommission, som det ærede 6te kongevalgte Medlem (H. N. Hansen) omtalte i sit Foredrag, har jeg søgt at sætte mig en Smule ind i den Sag, der her foreligger, og uden at ville tillægge dette mit Kendskab til Sagen nogen større Vægt har jeg dog Lyst at gøre et Par smaa Bemærkninger. Den første gaar ud paa, at denne betydelige Indskrænkning af Kommissariernes Virksomhed er falden mig lidt for Brystet. De have jo hidtil ikke alene haft deres Hovedvirksomhed ved Anlægene, men ogsaa haft Tilsyn med Driften. Tilsynet med Driften vil nu efter Lovforslagets § 3 ganske gaa fra dem over til en anden Autoritet. Der er jeg, ligesom det ærede 6te kongevalgte Medlem ogsaa antydede for sit Vedkommende, i stor Tvivl, om dog ikke ogsaa Tilsynet med Driften meget let kunde bestrides af de kongelige Kommissarier, jeg tror, at det meget let vil kunne lade sig gøre. Saa skulde § 3 have en noget anden Affattelse, hvorefter ikke det almindelige, men det tekniske Tilsyn med Driften blev ført direkte af en Mand under Ministeriet. Dette vil jeg blot henstille til Overvejelse.

Ogsaa en anden lille Bemærkning vil jeg gerne gøre angaaende det, som blev fremdraget af det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Bramsen), nemlig det andet Stykke i § 2. Det lod til, hvis jeg forstod det ærede Medlem ret, at han egentlig ikke syntes godt om dette Stykke. Han havde heller ikke saa forfærdelig meget imod det, men gjorde opmærksom paa, at naar man vilde forhindre de kongelige Kommissarier i at faa andre honorarlønnede Bestillinger, saaledes at de skulde ofre deres Tid og Kræfter udelukkende paa den Bestilling, der var given dem som kongelige Kommissarier, saa var det ganske ulogisk, at der stod, at de ikke maatte have andre honorarlønnede Bestillinger under Staten. Jeg er enig